

at forbyde et saadant Menneſte at gøre Forſøg, naar et uheldigt Udfald af Forſøget kun kan medføre ubeldige Følger for ham ſelv. Men jeg synes, at Forholdet ſtiller ſig helt anderledes, naar Taler bliver om Virkſomheder, hvor ikke alene den paagældende, der paſter Virkſomheden, men mange ſagesløſe Perſoner kunne komme til Skade ved hans Uforſigtighed eller Ukyndighed, f. Eks. ved Paſning af Dampkedler. Jeg tror derfor, at Loven er i høj Grad betimelig. Jeg ſkal dog indrømme, at jeg kan tænke mig, at det ved Anvendelse af Dampkedler, ſom gaa med meget lidt Tryk, kan være ganſte naturligt, at man ikke forlanger ſaadanne Kvalifikationer, ſom her ønskes. Men hvor man anvender Dampmaſtiner til industrielt Brug, til Drivkraft, og jeg kan tilføje, ſelv om det ſker paa Landet, f. Eks. ved Andels- og Fællesmejerier — Mejerianlæget er jo ofte temmelig ſtort, og det er et rent industrielt Eſtverd — og hvor der er ſamlet flere Perſoner i det Lokale, hvor Dampkedlen arbejder, eller i de tilſtødende Lokaler, synes jeg, at det kan være ganſte naturligt at lovgive derom, om det end kan være rimeligt, at Reglerne ere mindre ſtrænge paa Landet ved de mindre Anlæg, end ved de ſtørre industrielle Anlæg inde i Byerne, hvor Jaren ved Sprængning jo er ſtørre, og hvor Ulykken kan komme til at ramme mange flere. Jeg synes ikke, at det i og for ſig kan ſiges, at det er, ſom den ærede ſidſte Taler mente, et Brud paa den perſonlige Frihed, at man kræver viſſe Kvalifikationer af Folk, der ſtulle udføre et Arbejde, ſom man dog maa erkende, er i flere Retninger farefuldt. Det er jo nemlig ſaaledes, at man nu — jeg havde nær ſagt — ſtal lære baade Græſt og Latin for at ſaa en Stilling, hvor den paagældende blot ſtal kopiere Regninger eller udføre andre Kopier. Der fordrer i vore Dage en Eksamen næſten til en hvilken ſom helſt Beſtilling, ſaa jeg synes, det er ganſte urimeligt, at det vedblivende ſtulle tillades en Arbejdsgiver, ſom har ſtore Redelanlæg, at tage Menneſter, ſom maatte aldrig have ſet en Dampkedel før, til at paſſe Kedler. Vi have ogſaa Ekſempler paa, hvad dette kan føre til. Jeg tror derfor i Modſætning til den ærede foregaaende Taler, at der er god Grund til at lovgive paa dette Omraade, og jeg vilde ønske, at det høje Ting vilde fremme denne Sag. Jeg ſkal ikke indlade mig paa dens Enkeltheder, idet jeg gaar ud fra, at den vil blive gjort til Genſtand for Behandling i et Udvalg. Men jeg har ſølt mig opfordret til dog at gøre en noget an-

den Betragtningſmaaede gældende over for Lovens Principper end den, vi nylig hørte.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen) i, at de private Rebelejere maa finde ſig i de Ulemper, der fremkomme, naar man ſtal træffe Foranstaltninger, hvorved Ulykker kunne forhindreſe. Men dermed er det ikke ſagt, at jeg er enig med ham i, at dette foreliggende Lovforſlag vil gøre den Nytte, ſom man tilſigter dermed. Det er ikke længere ſiden end den 12te April 1889, at vi vedtog en Lov om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Maſtiner og om Tilſyn med Dampkedler. Det var en Lov, der tilſigtede at forebygge Ulykkestilfælde ved Brugen af Maſtiner, og det var den Gang, da man behandlede dette Lovforſlag baade i Udvalget og her i Tinget. Meningen, at nu ſtulle man være endelig færdig med det, Emne. Man ſtulle jo nemlig ſynes, at, naar der var Tilſyn med Maſtiner, baade med Dampmaſtiner og med andre Maſtiner, maatte det være tilſtrækkeligt. Man ſtandſede dog ikke derved, man gik videre, og nu ſtal der ſærlig Foruddannelse til for at kunne paſſe Dampkedler. Det er min Overbeviſning, at, hvis vi gøre dette Skridt nu, komme vi inden ret længe til at tage flere Skridt, ſaa at man efterhaanden kommer til at tage alle Maſtiner med. Jeg gad egentlig nok ſpørge, om der, naar man gennemgaar de Ulykkestilfælde, der forefalde ved Maſtiner, gennemgaaende forefalder flere Ulykkestilfælde ved de Maſtiner, der drives ved Dampkraft, end ved dem, der drives ved Hæſtekraft, Windkraft eller hvad det nu er. Spørgsmaalet er jo, om det foreliggende Lovforſlag kan forhindre Ulykker. Jeg tror det ikke. Det er min Mening, at det ſtunder forbi Maalet. Jeg er nemlig enig med den førſte ærede Taler i, at det, det kommer an paa her, er Paalidelighed og ved Siden deraf, hvad der ſelvfølgelig allerede ligger i Paalideligheden, at det er en ædruelig Mand, der paſter Kedlen. Det kan ikke nytte noget, at en Mand har nok ſaa mange Eksaminer, naar han ikke er paalidelig, ſkont jeg villig ſtal indrømme, at jeg, baade i dette og i andre Forhold, ſætter Pris paa den tekniſke Dgthighed. Men Spørgsmaalet er, naar man tænker Sagen rigtig igennem: Hvem faar man til Redelpaſter? Er man, naar dette Lovforſlag bliver til Lov, ſikker paa, at det er de paalideligſte Mænd fra Byerne, der komme ud paa Landet efter at have arbejdet i Fabrikkerne? Jeg tror det ikke. Jeg tror, uagtet jeg ikke vil ſige det mindſte til